

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתניסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:11
מוצאי שב"ק.....5:42
שיעורים כסדרן
נ"ך.....זכריה ו-ז
בבלי.....בבא קמא ל'
ירושלמי.....ביכורים ב'
תוספתא.....שבת ח'
רמב"ם.....אישות י"ח

שעה 13, גליון 9 (629)

פרשת וישלח, י"ט כסלו, שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

ס'קומט שוין חנוכה

מיר טרעטן שוין אט אט אריין אין די הייליגע און פרייליכע טעג פון חנוכה, ווען מיר צינדען אן די הייליגע חנוכה ליכט, לייכט דאס אויף אונזער הארץ און נשמה, מיר דארפן אויסנוצן די הייליגע חנוכה טעג אויפצולייכטן און אויפצושיינען אזוי שטארק, אז דאס זאל שוין אנהאלטן אויף אויף ווייטער, אויף די גאנצע יאר.

קוקן אויף די גוטע זייט

די ערשטע זאך מיט וואס מיר דארפן זיך אויפפרישן אין די טעג, איז מיט'ן קוקן אויף די גוטע זייט פון אונז, מיט'ן קוקן אויף די גוטע חלקים וואס מיר האבן, און דאנקען דעם אייבערשטן אויף די אלע גוטס וואס ער געבט אונז.

<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ויאמר אם לבוא עשו אל המחנה האחת והיה המחנה הנשאר לפליטה, יעקב אבינו האט צעטיילט זיין משפחה אויף צוויי מחנות, זאל כאטש די אנדערע מחנה ווערן געראטעוועט. די אלע זאכן וואס יעקב אבינו האט געטון, וואס ער האט זיך צוגעגרייט ווי אזוי געראטעוועט צו ווערן פון עשו הרשע, דאס זענען זאכן וואס ער האט צוגעגרייט פאר אלע דורות, פאר אלע אידישע קינדער, אז זיי זאלן האבן א וועג ווי אזוי בייצוקומען דעם יצר הרע וואס וויל נאר צעברעכן און זיך שטארקן אויף יעדן אידיש קינד.

יעדער מענטש האט צוויי הייליגע מחנות וואס באשיצן אים פון אלע שלעכטע זאכן, דאס איז תורה און תפלה. די הייליגע תורה וואס א מענטש איז זוכה צו לערנען היט אים אפ פון אלעם שלעכטס, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה כ"א). "תורה מגנא ומצלא", די תורה באשיצט און ראטעוועט דעם מענטש. און אזוי זאגט דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן, סימן י"ט): "אפילו די מענטשן וואס זענען זייער ווייט פון קדושה, זיי זענען אריינגעכאפט אין עבירות, ביז זיי זענען שוין ממש צוגעוואוינט צו טון עבירות און שלעכטע זאכן רחמנא ליצלן, פון דעסט וועגן איז די כח פון תורה אזוי גרויס, אז עס קען זיי ארויסנעמען פון די עבירות אין וואס זיי זענען אריינגעפאלן. אויב וועלן זיי זיך מאכן א שטארקע חוב צו לערנען יעדן טאג אזויפיל און אזויפיל, זאל זיין וואס זאל זיין, וועלן זיי זיכער ארויסגיין פון זייערע שלעכטע געוואוינהייטן, ווייל די כח פון תורה איז גאר גרויס".

פון די אנדערע זייט איז דא נאך א הייליגע מחנה וואס ראטעוועט דעם מענטש פון אלעם שלעכטס, דאס איז תפלה. ווען א איד איז זוכה צו דאווענען צום אייבערשטן, ער רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, בויעט ער מיט דעם אויף באשיצונג ווענט ארום זיין מח, אז די פיינטליכע גרופעס זאלן דארט נישט קענען אריינדרינגען. ווי לאנג א איד איז שטארק מיט תפלה, מיט רעדן צום אייבערשטן, איז ער פארזיכערט אז קיינער וועט אים נישט קענען בייקומען.

דער הייליגער רבי טייטשט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ח') דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ג'): "מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסי", ווי גרויס איז געווען די מחנה פון די אידן אין מדבר? דריי פרסאות. טייטשט דאס דער רבי אויס אז די דריי פרסאות זענען די דריי תפלות וואס מ'דאווענט יעדן טאג. ווי לאנג א איד איז שטארק מיט דעם צו דאווענען די דריי תפלות יעדן טאג, שחרית מנחה און מעריב, אין בית המדרש מיט מגן, איז ער פארזיכערט אז ער בלייבן אין די מחנה ישראל, און ער וועט דארט ווערן אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס. און זיכער ווען איד איז נאך אויך זוכה זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, איז נישטא קיין בעסערע זאך וואס קען אים אפהיטן פון שלעכטע זאכן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ק"א), "דורך תפלה קען א איד צוקומען צו אלעס, צו אלעס גוטס, צו תורה און עבודה און אלע הייליגע זאכן, צו אלע עבודות און צו אלע גוטע זאכן פון אלע וועלטן". אויף סיי וועלכע וועג דער יצר הרע זאל זיך נאר וועלן שטארקן אויפ'ן מענטש, איז דער עיקר עצה נאר תפלה, זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, אים דערציילן בתמימות ופשיטות אלעס וואס גייט אריבער אויף אים, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. ווען א איד איז שטארק מיט תפלה, וועט ער צום סוף זוכה זיין אינגאנצן בייצוקומען דעם יצר הרע.

נישט אלעמאל קען אבער א מענטש טון ביידע זאכן אינאיינעם, נישט אלץ קען ער זיך באהאלטן אין ביידע מחנות. אמאל כאפט דעם מענטש אן התעוררות און ער קען זיך אויסרעדן צום אייבערשטן. אבער צומאל מאכט זיך אז דער מענטש איז נישט אין די

<<<<<

א גוט ווארט

וואלקסטו אויפגעשפרינגען אינדערפרי אנטווי די הייליגע תפלין. תפלין קלעבט צו דעם מענטש צום אייבערשטן, תפלין היט דעם מענטש ער זאל נישט זינדלן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מנחות מ"ג): "רבי אליעזר בן יעקב אומר, כל שיש לו תפלין בראשו, ותפילין בזרועו, וציצית בבגדו, ומזוזה בפתחו - הכל בחיוב שלא יחטא", ווער עס גייט מיט תפלין וועט זיכער נישט צוקומען צו עבירות; ווייל ווען מען פרייט זיך מיט די תפלין - ווערט מען צוגעקלעבט צום אים סוף ברוך הוא. הויב נישט אן דיין טאג מיט קיין שום זאך, דאס ערשטע זאך וואלקסטו לויפן אין שול אנטווי טלית ותפילין, טו און די הייליגע תפלין של יד און די הייליגע תפלין של ראש. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (לקוטי שמואל, רמז רכ"ב): "אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים לגע בתורה יומם ולילה אצל אין לנו פנאי", אידישע קינדער זאגן פארן אייבערשטן, 'וואס זאלן מיר טון? מיר ווילן אזוי שטארק לערנען תורה א גאנצן טאג און גאנצע נאכט, אבער מיר האבן נישט קיין צייט, מיר דארפן ברענגען פרנסה', "אמר להם הקדוש ברוך הוא, קימו מצות תפילין ומעלה אני עליכם כאילו אתם יגעים יומם ולילה", זאגט דער אייבערשטער: 'טוט און די הייליגע תפלין, און איך וועל דאס רעכענען אזוי ווי איר לערנט פאר מיר א גאנצן טאג און א גאנצע נאכט'.

(עבודת אמונה וישלח תשפ"ד)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

אזוי ווי עלטערן פירן זיך, וועלן זיך די קינדער פירן

פעורת ה' יהפךך
לכבוד ... גרו יאיר

וויסן זאלסטו אז קינדער פארשטייען אלעס און זעהן אלעס, אפילו זיי זענען נאך יונג. אויב מען וויל נחת פון די קינדער דארף מען זיך אויפפירן מיט יראת שמים; א קינד וואס זעט זיין טאטע זיך פירן מיט יראת שמים, ער זעט זיין טאטע אנגרייטן נעגל וואסער פארן גיין שלאפן, זיין טאטע ליינט קריאת שמע פארן שלאפן, ער רעדט איידל, ער שרייט נישט און שעלט נישט, וועלן די קינדער אויך זיין ערליכע אידן. זיי וועלן נאכמאכן זייער טאטע, זיי וועלן אויך ליינען קריאת שמע און אנגרייטן נעגל וואסער פארן שלאפן גיין, זיי וועלן אויך רעדן איידל און שוין.

רש"י ברענגט אין די וואכעדיגע סדרה (בראשית לה, א): ונתצא דינה בת - לאה, דעם פסוק (תקול טו, מד): "באמה בתה", ווי אזוי א מאמע פירט זיך, אזוי פירן זיך די קינדער, וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה פ, א) אז דאס גייט ארויף לאה; ביי לאה שטייט (בראשית לו, טו): "ותצא לאה", דאס זעלבע שטייט ביי דינה (שם לה, א): "ותצא דינה בת לאה", ווייל ווי אזוי עלטערן פירן זיך, וועלן זיך די קינדער פירן.

מענטשן פרגען פון ווען חנוף הייבט זיך אן, ווי אלט די קינדער דארפן זיין אז מען זאל זיי שוין דארפן מחנך זיין; מוהר"א זאגט אז חנוף הייבט זיך אן נאך פאר די קינדער ווערן געבוירן. חנוף הייבט זיך אן ביי זיך אליין. אז דער טאטע איז פארגומען מיט זיין "סאושעל מידע" טאג און נאכט, וואס וועט שוין זיין מיט די קינדער? אז דער טאטע קומט אהיים און ער שרייט און פראסקעט וכו', וואס ערווארט מען נאך פון די קינדער?

איך רעד זייער אסאך צו בחורים זיי זאלן דאווענען און לערנען, זיי זאלן זיך פירן מיט יראת שמים, אבער די בחורים קוקן מיר אן ווי איך בין אראפ געפאלן פון די לבנה, זיי זאגן מיר: "מיין טאטע דאווענט נישט, פארוואס זאל איך דאווענען?" "מיין טאטע קוקט מאוויס, פארוואס זאל איך נישט קוקן מאוויס?" עס איז ביטער שווער צו ארבעטן מיט קינדער וואס די עלטערן האבן זיך אליינס נישט מחנך געווען.

אין קעמפ לייג איך שלאפן די בחורים, האב איך געזען בחורים וואס שלאפן אן נאכט קליידער, נאר מיט אונטער וועש וכו'; ביי מיר איז דאס אן עקל און א גרויל, האב איך זיי געפרעגט: "וואס גייט פאר מיט ענק, וואו איז ענקער צניעות, וואו איז דאס נארמאלקייט? אפילו זאלסט שלאפן איינער אליין אין א גאנצע הויז, גייט מען אויך נישט ארום אן קיין קליידער", זאגן זיי מיר: "אונזערע עלטערן שלאפן אויך אן קליידער"; איך האב זייער אסאך געדארפט רעדן צו זיי אז עס איז נישט איידל און נישט מענטשליך אזוי ארום צו גיין, און מען דארף זיין אנגעטון אפילו מען איז אין די אייגענע שטוב, ביז איך האב עס געקענט אריין לייגן אין זיי, און דער אייבערשטער האט געהאלפן זיי האבן חתונה געהאט און פירן זיך מיט יראת שמים. דערפאר בעט איך דיר זאלסט אכטונג געבן ווי אזוי דו פירסט זיך, אזוי וועסטו האבן נחת פון דייער קינדער.

אסאך מאל זענען דא זאכן וואס זעט אויס פאר עלטערן ווי קלייניקייטן; עס קען זיין אז עס איז טאקע קלייניקייטן, אבער ווען עס קומט אויפצושטעלן א שטוב, ווען עס קומט אז קינדער זאלן אויפנוואקסן מיט יראת שמים, איז עס שוין גארנישט קיין קלייניקייטן. לאמיר נעמען א ביישפיל זינגען זמירות שבת, עס זעט אויס ווי א קלייניקייט, אבער ווען עס קומט אויפצושטעלן א אידישע שטוב, איז עס איינע פון די וויכטיגסטע זאכן, קינדער ווארטן און קוקן ארויס אויף שבת, קינדער געדענקען אויף שטענדיג דער שבת טיש פון די עלטערן, דאס איז א זאך וואס וועט מיט גיין מיט זיי שפעטער ווען זיי וואקסן אויף, דאס וועט זיי בלייבן אין זכרון.

דער רבי זאגט ליקוטי מוהר"ן, (חלק ב, סימן ב): "דער עיקר פון אידישקייט איז תמימות ופשיטות; דער רבי כאפט אן למשל, זינגען זמירות שבת ביי די דריי סעודות און ביי מלגה מלכה, דאס איז עיקר פון אידישקייט"; דאס איז א זאך וואס גייט אריין אין די קינדער זייער שטארק, אפילו זיי זענען נאך זייער יונג. דערפאר בעט איך דיר זייער, זאלסט זיך אויפפירן שיינ און איידל. זע ווי זינגען זמירות ביי די סעודות, אפילו דו ביסט מיד און אויסגעמאטערט, דו ווילסט גיין שלאפן, דאך זאלסטו זינגען זמירות ביי די סעודות.

קינדער הייסט דיר נישט מאכן לאנגע סעודות. אז דו ביסט מיד, מאך א קורצע סעודה, אבער מיט זמירות, מיט יראת שמים. פארצייל אפאר שיינע מעשיות פאר דיין ווייב און קינדער, פארצייל זיי מעשיות פון תפילה, פארצייל זיי מעשיות פון צדיקים, וועסטו זען ווי זיי וועלן דיר אויסהערן.

טייערער ..., דאס לעבן גייט זייער שנעל; מען איז ממש געזעט געווען א אינגל, א בחור, ממש יעצט געבוירן א קינד, און מען האט שוין גרויסע קינדער. מען האט אמאל געזען ווי ר' נתן רעדט דבורי התחזקות מיט א קינד, האט מען אים געפרעגט פארוואס ער פארברענגט מיט א קינד, האט ר' נתן געזאגט מיט א נגון: "אט איז מען א אינגל, אט איז מען א בחור, אט איז מען א אינגערמאן, אט איז מען אן אלטער איד און אט פירט מען שוין צום אייביגן ארט - צום בית החיים", אזוי ווי איינער זאגט, וואס איז א נפקא מינה א קינד צי אן אלטער איד - אלעס איז איינס, דאס זעלבע זאג איך דיר: "דו מיינסט אז דו האסט קליינע קינדער, דארפסטו נישט אכטונג געבן ווי אזוי דו פירסט זיך אויף, דו טראכסט ווען זיי וועלן זיין עלטער וועל איך אכטונג געבן, זאלסטו וויסן אז אט איז מען א אינגערמאן, און אט האט מען שוין א שטוב מיט קינדער".

א פרייליכן שבת.

גיסטע פון רעדן צום אייבערשטן, קען ער דעמאלט לויפן צו די תורה, צו זאגן פרקים משניות און דפים גמרא, און אזוי ווייטער. דער עיקר איז אז דער מענטש זאל וויסן אז ער האט גוטע פלעצער וואו זיך צו באהאלטן, אויב שפירט ער יעצט א געשמאק צו לערנען, זאל ער זיך זעצן לערנען, און אויב האט ער נישט קיין געדולד יעצט צו לערנען, זאל ער רעדן אפאר ווערטער צום אייבערשטן.

און אויב האט דער מענטש נישט קיין געדולד צו קיין איינס פון די צוויי, טאר ער אויך נישט ווערן צעבראכן, ער קען זיך מחז' זיין מיט אנדערע גוטע זאכן וואס ער איז זוכה צו טון, ער קען פרובירן צו טון עפעס חסד, אדער סיי וועלכע אנדערע גוטע זאכן און זיך זייער מחז' זיין מיט דעם, דער עיקר איז ער זאל זיך האלטן אלץ פרייליך.

דאס זאגט אונז דער פסוק, "אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו", אויב דער יצר הרע איז דיר בייגעקומען ביי איין מחנה, ער האט אנוועקגענומען פון דיר געשמאק פון לערנען אדער דאווענען, "והיה המחנה הנשאר לפליטה", זאל דער מענטש גלייך לויפן צו א צווייטע מחנה, ווייל אלעמאל איז דא עפעס א גוטע זאך וואס א מענטש קען זיך מחז' זיין דערמיט, און דאס וועט אים אפהיטן פון אלעם שלעכטס.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה, פרשה מ"ב, סימן ג) "אין והיה אלא לשון שמחה", דאס ווארט והיה איז א לשון פון שמחה, דאס האט יעקב אבינו געזאגט "והיה המחנה הנשאר לפליטה", אין וואסערע מצב א מענטש געפונט זיך נאר, זאל ער זיך שטארקן צו זיין פרייליך מיט סיי וועלכע נקודות טובות ער האט נאר. ווען א איד איז פרייליך איז א סימן אז ער איז יעצט ביים אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט (דברי הימים א ט"ו, כ"ז) "עז וחדוה במקומו", ביים אייבערשטן איז אלץ פרייליך. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן כ"ד) אז דורך שמחה ווערט מען אויסגעהיילט פון אלע פראבלעמען און קרענק, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. ווען א איד האלט זיך שלעכטס, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קס"ט), "ווען א מענטש איז פרייליך, היט אים דער אייבערשטער אליין אפ פון עבירות".

לאמיר נעמען די עצות וואס יעקב אבינו האט אונז אויסגעלערנט, זיך שטארקן מיט תורה און תפילה, זיך שטארקן צו זיין פרייליך מיט יעדע קליינע גוטע זאך וואס מ'האט, און אזוי וועלן מיר האבן א זיס לעבן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(שיחות מוהר"א ש לפרשת וישלח)

שאלות ותשובות

ברסלב

מעג איך יעצט פארן קיין ארץ ישראל?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר וואוינען אין אייראפע, און מיר האבן א נאנטע משפחה חתונה אין ארץ ישראל אין בערך צוויי חדשים ארום, אבער אזוי ווי דער מצב אין ארץ ישראל איז דערווייל נישט זיכער, עס איז א מצב מלחמה, האב איך געוואלט פֿרעגן אויב מען מעג הלכה'דיג אהינפארן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת תולדות, כ"ט מר-חשוון, שנת

תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קענסט פארן קיין ארץ ישראל.

וואו איז דען נישט קיין סכנה? איבעראל דארף מען רחמי שמים; אין חוץ לארץ איז מען גארנישט פארזיכערט, אידישע קינדער זענען אזוי ווי א שעפעלע צווישן זיבעציג פארציקנדע וועלף, וואס בדרך גס בלייבט די שעפעלע גאנץ, דער אייבערשטער היט אונז. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (פנחומא תולדות, סימן ה) אדר'אנוס האט געזאגט פאר רבי יהושע: "גדולה הכבשה העומדת בין שבעים זאבים", די שעפעלע וואס שטייט צווישן די זיבעציג וועלף איז זייער גרויס און שטארק; ער האט געוואלט אויסלייבן די אידן אז אידן מוזן זיין זייער א שטארקע פאלק, אז מיט דעם וואס אלע פעלקער ווילן איר אויסרייסן, אזוי ווי וועלף וואס ווילן פארציקן א שעפעלע - איז די שעפעלע נאכאלץ דא, "אמר לו", האט רבי יהושע אים געזאגט: עס האט נישט צוטון מיט אונזער שטארקייט, "גדול הוא הרועה שמצילה ושומרה ושוכרן לפניו", דער פאסטוף איז א שטארקער, דער פאסטוף היט איר; דער אייבערשטער היט די אידישע פאלק.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה תולדות תשפ"ד)

די טעג פון חנוכה זענען געשטעלט להודות ולהלל, אזוי ווי מען זאגט ביי "על הניסים" די ווערטער "וקבעו שמונת ימי חנוכה להודות ולהלל לשמך הגדול", די טעג זענען געשטעלט צו לויבן און צו דאנקען דעם אייבערשטן. כאטש א גאנץ יאר דארף מען אויף דאנקען דעם אייבערשטן, איז אבער די טעג פון חנוכה מער מסוגל פאר דעם.

אנשטאט צו קוקן אויף די שלעכטע זאכן וואס מען האט, אנשטאט צו קוקן אויף די צרות און יסורים וואס מען האט, דארף מען זיך צוגעוואוינען צו קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען האט, אויף די פילע טובות און חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אונז שטענדיג. דער יצר הרע מאכט בלינד דעם מענטש אז ער זאל נישט זען די גוטע חסדים וואס ער באקומט, ווען מען זיצט אבער ביי די חנוכה ליכט, דארף מען אריינטראכטן און זען אז מען איז ב"ה געזונט, אז די משפחה איז געזונט, אז מען האט אויגן צו זען, אויערן צו הערן, ציינער צו עסן, הענט אנצוכאפן, און פיס צו גיין. אז מען איז זוכה אריינצוכאפן מצות ומעשים טובים, אז מען גייט מיט בארד און פאות, מיט ציצית, מיט א קאפל, אז מען האט א מזוזה אויפ'ן טיר, אז מען לייגט תפילין, אז מען היט שבת, אז מען עסט פשר'ס. אז מען איז זוכה צו לערנען תורה, צו דאווענען, צו רעדן צום אייבערשטן, און די ליסטע ענדיגט זיך נישט. ווען מען טראכט אין דעם אריין, זעט מען אז די פילע גוטס וואס מען האט, וועגט גאר שטארק איבער די שלעכטע חלקים וואס מען האט. און דאן הויבט מען אן צו דאנקען און צו לויבן דעם אייבערשטן.

דאס רעדן צום אייבערשטן איז א "חרב פיפיות", א שווערד וואס איז שארף פון צוויי זייטן. פון איין זייט דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, און פון די אנדערע זייט דארף מען דאנקען דעם אייבערשטן. א סך מאל איז די הארץ פארשטאפט און מען קען נישט עפענען דאס מויל צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אבער אז מען הויבט אן קודם צו קוקן אויף די זאכן וואס מען האט שוין יא, און מען דאנקט דעם אייבערשטן דערויף, דאן זעט מען אז דער אייבערשטער האט שוין א סך מאל געהאלפן, און דאס עפענט די הארץ צו בעטן אויף די איבריגע זאכן וואס מען האט נאכנישט.

דער הייליגער "קדושת לוי" ז"ע איז מסביר דאס וואס די גמרא זאגט (ברכות ז.) אז א 'צדיק גמור' איז 'צדיק וטוב לו', און א 'צדיק שאינו גמור' איז 'צדיק ורע לו'. זאגט ער אז א 'צדיק גמור' פון אים הערט מען אייביג נאר אז איז אים גוט און פיין, ער איז א 'צדיק וטוב לו' ער קוקט נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער פארמאגט. אבער א 'צדיק שאינו גמור' איז א 'צדיק ורע לו', מען הערט אייביג פון אים ווי שלעכט עס גייט אים דאס לעבן, ער איז א 'צדיק ורע לו', ער זעט נאר די שלעכטע חלקים וואס ער האט.

די יונים האבן געוואלט אריינברענגען אז עס נאר דא טבע, נישט דער אייבערשטער פירט די וועלט נאר אז די וועלט פירט זיך מיט טבע מקרה און מזל, עס געשעט זאכן פון זיך אליין. ווען א איד פאלט אריין אין די קליפה פון די יונים, ער גלייבט נישט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, דאן איז ער אויף געהאקטע צרות; יעדע זאך וואס עס גייט אים נישט גוט, מאכט אים אינגאנצן פארלוירן, ער האט זיך נישט צו וועם צו ווענדן און ער האט נישט ווער עס זאל אים העלפן.

יעצט אבער אין די טעג פון חנוכה האבן די הייליגע חשמונאים באזיגט די יונים, און נישט אויף א דרך הטבע, די חשמונאים זענען געווען א סך ווייניגער און א סך שוואכער פון די יונים, ווייל זיי האבן אבער זיך געהאלטן מיט'ן אייבערשטן, זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן, האט זיי דער אייבערשטער געהאלפן און זיי האבן באזיגט די יונים. און דאס דארף אונז אויף לערנען אז עס נישט דא קיין דרך הטבע, אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, און ווען מען ווייסט דאס, עפענט מען אויף די מויל און מען דאנקט דעם אייבערשטן פאר די גוטע זאכן וואס מען האט, און מען בעט אויף אויף ווייטער. ווען א איד געוואוינט זיך צו דאס צו טוהן, וועט ער האבן די גן עדן אויף די וועלט. ער וועט זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט.

האק נישט אריין אין א צווייטן

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דארט א גרויסע בהלה. איינער זעט נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער איינעם צווייטן און עס טויג נישט דער מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעט וואו יעדער שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג אן דארפן שטערן א צווייטן.

אין די הייליגע חנוכה טעג, ווען מען צינדט אן די ליכטעלעך פון די מנורה, און מיר זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינדט אן די מנורה, און יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשטייען און אויפלייכטן אונזער לעבן, אז מיר זאלן אנהויבן זען אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפילן, און מען דארף אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעמ'ס געפילן, נישט אריינצוהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.

די חנוכה ליכט צינדט מען אן "עד שתכלה רגל מן השוק" ביז עס וועט זיך אויפהערן די לשון הרע און רכילות, דאס ארום טראגן פון איינעם צום צווייטן און אנזייען מחלוקת. חנוכה איז א צייט וואס דארף אריינברענגען שלום ושלחה, אלע אידן זאלן זיך האלטן אינאיינעם, נאר שטארקן און מחזק זיין איינער דעם צווייטן, און נישט מאכן ח"ו קיין מחלוקת צווישן אידן.

שלום הויבט זיך אן ביי זיך אליין. ווען א מענטש איז נישט צופרידן מיט זיך אליין, ער לעבט

נישט בשלום מיט זיך אליין. דאן וועט ער זיך אויך קריגן מיט זיינע ארומיגע. ווען א מענטש האלט זיך אבער פרייליך, ער האלט פון זיך אליין, ער לעבט בשלום מיט זיך, וועט ער אויך לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן. חנוכה איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל לעבן בשלום מיט יעדן איד, און נישט זיין פארמישט אין קיין שום סארט מחלוקת.

וועקט אייך אויף

ווען עס ווערט ליכטיג אין שטוב וועקט מען זיך אויף פון שלאף. דאס איז נאך א זאך צו וואס חנוכה איז מסוגל, די ליכטיגקייט וואס די חנוכה ליכט ברענגען אריין, וועקט אויף דעם מענטש פון זיין טיפן שלאף וואס ער שלאפט אויף די וועלט.

מענטשן דרייען זיך ארום פארשלאפן, ווי א לבנה קריכער, א מענטש וואס שפאצירט ארום אינמיטן שלאף. עס זעט אויס ווי דער מענטש קומט פון גיט, ער גיט אן אין לעבן, אבער זיין מח שלאפט, ער טראכט נישט פונעם אייבערשטן.

ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז וואך אדער ער שלאפט? ווען א איד רעדט צום אייבערשטן איז ער אויף, און ווען ער רעדט נישט צום אייבערשטן, דאן שלאפט ער, זיין מח איז פארשלאפן.

ווען יעקב האט זיך אויפגעוועקט פון זיין שלאף, זאגט דער פסוק (בראשית כה, טז) "ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה". ווי אזוי ווייסט מען אז מען איז אויפגעשטאנען פון שלאף? ווען מען קען זאגן מיט א פול מויל "אכן יש ה' במקום הזה", מען ווייסט און מען פילט אז דער אייבערשטער איז דא מיט אונז שטענדיג, און מען הויבט צו רעדן צו אים. ביי אהרן הפהן זאגט רש"י "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", אלע מפורשים מוטשען זיך מיט דעם, דאס איז די גאנצע גרויסקייט פון אהרן הלהן אז ער האט נישט געטוהן אנדערש פון וואס דער אייבערשטער האט געהייסן?

אבער רש"י איז דא מרמז א צווייטע זאך "שלא שינה" - אהרן הפהן איז נישט געשלאפן, און ער האט נישט געלאזט אנדערע אידן שלאפן. מיט די הייליגע מנורה וואס ער האט אנגעצוינדען האט ער אריין געברענגט א ליכטיגקייט אויף די וועלט, עס האט נישט געלאזט שלאפן, עס האט אויפגעוועקט אידן צום אייבערשטן, אז מען זאל עפענען די מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן.

די מתנה באקומט מען פון א צדיק, ווען א איד איז זוכה צו גיין צו א צדיק, ווערט ער אויפגעוועקט פון זיין שלאף און ער הויבט אן רעדן צום אייבערשטן. דער רבי זאגט אז דאס איז מרומז אין די ווערטער פון די משנה (תרומות פ"א) "סתם חרש אינו שומע ואינו מדבר", אז מען איז אן "אינו שומע" - מען הערט נישט צו צום קול פון צדיק, דאן איז מען אן "אינו מדבר" - מען רעדט נישט צום אייבערשטן. א איד דארף אויפזוכן און טרעפן א צדיק וואס קען אים אויפֿוועקן פון שלאף, וואס קען אים מעורר זיין אז ער זאל נישט פארשלאפן זיינע טעג און יארן, נאר ער זאל אנהויבן צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ג) אז משיח ווערט אנגערופן אויף די לשון פון 'משיח' אלמים. משיח צדקנו וועט אריינברענגען אז די גאנצע וועלט זאל עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברוה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שקם שכם אַחַד". במהרה בלמינו אמן.

(שיחות מוהרא"ש ערך עניני חנוכה)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה היים מאיר ערפס הי"ו
צו זיין חתונה למזל טוב עב"ג

מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו
דער גבאי פון "קרית ברסלב"
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יעקב גוטמאן הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה שמואל דוד ברוין הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' "בית הוראה עמק יחזקאל" קרית ברסלב" על שם הגה"צ מקארלסבורג

פאריגע וואך דאנערשטאג איז פארגעקומען א חנוכה הבית אויפן נייעס שטיבל "בית הוראה עמק יחזקאל", דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך באטייליגט ביים חנוכה הבית אינאיינעם מיט'ן דיין הרב ר' יונה זינגער שליט"א דיין דקהילתנו, די חשובע כולל יונגעלייט האבן זיך באטייליגט, דער ראש ישיבה האט געגעבן אן עצה פאר די כולל יונגעלייט ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו געדענקען און קענען גוט די הלכות מען זאל בעטן דעם אייבערשטן, 'אנשטאט זיצן לאנג אויף איין הלכה זאל מען ענדערש זיצן נאך א מינוט ביי אהבה רבה און בעטן וואר עינינו בתורתך'.

דער דיין שליט"א האט געפרעגט אויב עס איז פאסיג א נאמען געבן 'עמק יחזקאל' נאכן קארלסבורגער רב ז"ל דער זידע פון ראש ישיבה שליט"א, ווייל ער האט זוכה געווען דארט אנדריין פסקנען שאלות און באקומען סמיכה פונעם רב ז"ל דער ראש ישיבה האט זייער הנאה געהאט און געזאגט אז עס פאסט צו געבן א נאמען נאך אזא גרויסער צדיק וואס האט זיך כל ימיו אוועק געגעבן אויפצושטעלן הונדערטער און טויזנטער מורה הוראות.

די שטעטל איינוואוינער האבן זוכה געווען אז דער דיין שליט"א באשיינט דער שטאט, און געבט זיך אוועק פיר און צוואנציג שעה אין מועת לעת סיי ווען מען דארף עפעס פרעגן. א גאנצן טאג זיצט ער אין היכל הבית המדרש, ווי ער איז דער ראש הכולל, און אלע ווייסן די אדרעס צו קענען קומען פרעגן אויב עס מאכט זיך א שאלה, אזוי אויך אין די אנדערע שעות, זיצט דער גרויסער גאון דער דיין שליט"א אסאך שעות אין זיין בית הוראה ווי ער לערנט און נעמט אויף די שואלים. דער דיין שליט"א נעמט אלעמען אויף אסכבר פנים יפות, און ענטפערט בטוב טעם ודעת, דער דיין איז באקאנט אז אויסער זיין גרויסע גאונות בתורה, ווי ער אויסגעקאכט אין יעדע אזוי גערופענע "פארשטופטע הלכה", האט ער געלערנט פלייסג אויך דער "פינפטער חלק שולחן ערוך", און דער דיין פארשטייט פון דעם שואל די שאלה "צווישן די שורות", און דער דיין שליט"א האט שוין געהאט די זכי ארויסצוהעלפן און שטעלן אויף די פיס פילע אידישע שטובער.

אין א בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט די וואך פארן דיין שליט"א געדרוקט אין עצתו אמונה שרייבט דער ראש ישיבה זיין גרויס צופרידנהייט פונעם דיין. "די גריסן פון כולל זענען געוואלדיג, אלע זאגן אזוינס האט מען נישט געזען, ווען מען גייט אריין אין שול זעט מען נאר התמדת התורה מיט עמלות בתורה.

אויך וויל דיר בעטן זאלסט זען אז אלע כולל אינגעלייט זאלן לערנען מער ווייניגער די זעלבע סעיפים, אזוי זאל מען קענען מקבל זיין איינער פון צווייטן, נישט די חברותא לערנט הלכות בישול און א צווייטע חברותא לערנט הלכות בורר, און דער הלכות רפואה, נאר אלע זאלן לערנען בערך די זעלבע אפגערוקט.

נעכטן האב איך געטראפן רבי יצחק שליט"א פון יבנאל, ער האט מיר געגעבן אזעלכע גוטע גריסן אויפן כולל, ער זאג, יעצט געפינט ער זיך פאר א וואך אין שטעטל, און ער האלט מיט אינדערפרי, פונקטליך צען אויגער הויבט אן גיין א קול תורה, אזוינס און אזעלכעס, איך האב גרויס הנאה און גרויס נחת.

א גרויסן ישר כח פאר אלעס וואס דו העלפטסט מיר, בעיקר עס זאל זיין א שטעטל געבויט אויף תורה ויראת שמים".
אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, 'עצתו אמונה', דרשות, ניגונים, סדי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקו צו אייר אחיים

א פרייליכן חנוכה

דרשות און שיעורים, מעשיות, ניגונים, נוסח, און נאך, זיך צוצוגרייטן צום פרייליכן ליכטיגן יום טוב חנוכה מיט געשמאק **קול ברסלב** **212-444-9191** **1,1,9,4**

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com